

methodo Euclidea sanè quàm accuratissimà in cæteris etiam Philosophiæ partibus adhibendâ , hinc inde sunt inspersa, consilia esse, quibus uti, cui libet liceat. Ut enim leges philosophandi cuiquam præscribere nec valeo nec mihi sumo; sic ista, quæcunque tandem sint, ex animo tamen studio & emolumento juventutis intento profecta, nemini obtrudo. Sed cum facilitatem saltem doctrinæ, non ipsam doctrinam spectet methodus, ubi in re convenitur, de via rem tractandi cum quoquam decertare non præsumo: multò minus autem iis, quæ hocce in tractatu per modum consilii proposui, consuetæ in hac aut aliis Academiis rationi philosophandi, aut Philosophiæ Professoribus, quicquam detractum volo, in id unum intentus, ut studiorum Mathematicorum dignitatem ac necessitatem Lectori ob oculos ponerem, quæ hætenus à studiosæ juventutis parte maxima non eo, quo merebantur, loco habita, neque pro eo ac oportebat, excultra sunt, idque magno reipublicæ literariæ damno. Cujus rei causa non postrema esse videtur, quod in plerisque scholis inferioribus Mathematicum rudimenta, quæ tamen æquè faciliè ac alia quædam præexercitamenta philosophica apprehendi possent, ferè prorsus omittantur, adeò ut multi ex illis scholis egressi, ne quidem numerare sciant, qui academica studia aggressuri statim ad altiora animum applicare solent, vix unâ atque altera Philosophiæ parte primis quod dicitur labris delibata, Mathematicis autem disciplinis prorsus neglectis. Unde Professori Matheseos Academico tantò magis in id incumbendum esse puto, ut quod Plato præ foribus auditorii sui scripsisse fertur, *αὐτοὶ μὲν τὰς ἀρετὰς ἐκείνων*, idem ipse bonarum artium & Philosophiæ studiosis inculcet, atque ita ne Mathemata præ cæteris Philosophiæ partibus planè negligant, officii ratione moneat.

IN-

